KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/2066

av den 25 augusti 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 vad gäller närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten för vissa demersala bestånd i västra Medelhavet för perioden 2022–2024

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 ([1]), särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) 2019/1022 upprättas en flerårig plan för demersala fisken i västra Medelhavet. Genom artikel 14 i den förordningen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera den förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser för landningsskyldigheten för alla bestånd av arter i västra Medelhavet som omfattas av landningsskyldigheten och för oavsiktliga fångster av pelagiska arter i de fisken som nyttjar bestånden i enlighet med den bestämmelsen.

(2) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/86 ([2]) upprättades en utkastplan för vissa demersala fisken i Medelhavet som var tillämplig från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2019 och som byggde på tre gemensamma rekommendationer som lämnades till kommissionen under 2016 av ett antal medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse i fiskena i Medelhavet (Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Malta och Slovenien). De tre gemensamma rekommendationerna gällde västra Medelhavet, Adriatiska havet respektive sydöstra Medelhavet.

(3) Den 7 maj 2021 lämnade Spanien, Frankrike och Italien (*högnivågruppen Pescamed*) en gemensam rekommendation till kommissionen med förslag om förlängning av vissa undantag från landningsskyldigheten för demersala fisken i västra Medelhavet, efter samråd inom den rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac).

(4) Den gemensamma rekommendationen bedömdes av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) mellan den 17 och 21 maj 2021 ([3]).

(5) Den 21 juli 2021 lade högnivågruppen Pescamed fram en uppdaterad gemensam rekommendation som anpassats till STECF:s bedömning.

(6) I enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ([4]) har kommissionen studerat den gemensamma rekommendationen mot bakgrund av STECF:s bedömning för att säkerställa att rekommendationen är förenlig med de relevanta bevarandeåtgärderna, inbegripet landningsskyldigheten.

([1]) EUT L 172, 26.6.2019, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/86 av den 20 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för vissa demersala fisken i Medelhavet (EUT L 14, 18.1.2017, s. 4).

([3]) Rapporter från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – *Evaluation of the landing obligation joint recommendations* (STECF-21-05), 2021. Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg. Finns här: (https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

(7) När det gäller västra Medelhavet konstaterar kommissionen att flera arter fångas samtidigt, i mycket varierande kvantiteter, vilket försvårar en strategi inriktad på ett enskilt bestånd. De arterna fångas dessutom av fartyg för småskaligt fiske och landas på många olika landningsplatser som är geografiskt spridda längs kusten, vilket resulterar i oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster.

(8) I den uppdaterade gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning av det undantag grundat på överlevnadsgrad enligt artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 som fastställts för musslor, närmare bestämt pilgrimsmussla (*Pecten jacobaeus*) och venusmusslor *(Venerupis* spp. och *Venus* spp.) som fångas med mekaniska skrapredskap (HMD) under 2022. STECF påminde medlemsstaterna om två befintliga studier som ännu inte slutförts för ytterligare bedömning av överlevnadsgraden för pilgrimsmussla och venusmusslor. Eftersom det inte finns någon entydig dokumentation för överlevnadsgraden beträffande dessa arter anser kommissionen att undantaget grundat på överlevnadsgrad bör tas med i denna förordning för en period på ett år i avvaktan på att relevanta data om överlevnadsgrad läggs fram. De berörda medlemsstaterna bör senast den 1 maj 2022 lämna in relevanta data om överlevnadsgraden för dessa tre arter till kommissionen så att STECF kan göra en fullständig bedömning av skälen till undantaget och så att kommissionen kan göra en översyn.

(9) I den uppdaterade gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning under 2022, 2023 och 2024 av undantaget grundat på överlevnadsgrad för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som fångas med bottentrålar (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX). STECF ansåg att det finns vetenskapliga belägg för en mycket låg överlevnadsgrad för denna art i västra Medelhavsområdet och andra regioner under juli och augusti. Eftersom överlevnadsgraden är hög under resten av året och med beaktande av egenskaperna hos fiskeredskapet, fiskemetoderna och ekosystemet, anser kommissionen att undantaget grundat på överlevnadsgrad bör förlängas med tre år, med undantag för juli och augusti varje år.

(10) I den uppdaterade gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning under 2022, 2023 och 2024 av undantaget grundat på överlevnadsgrad för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som fångas med tinor och fällor (FPO, FIX). STECF ansåg att den specifika informationen till stöd för detta undantag var begränsad. Med tanke på att detta fiske är ganska selektivt anser dock kommissionen att undantaget bör förlängas under tre år.

(11) I den uppdaterade gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning under 2022 och 2023 av undantaget grundat på överlevnadsgrad för fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) som fångas med krokar och linor (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX). STECF ansåg att det hade lagts fram underlag till stöd för detta undantag, men att ytterligare vetenskapliga studier bör genomföras för direkt observation av överlevnaden vid utkast. Kommissionen anser att undantaget bör förlängas under två år.

(12) I den uppdaterade gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning under 2022 och 2023 av undantaget grundat på överlevnadsgrad för hummer (*Homarus gammarus*) och languster (*Palinuridae*) som fångas med nätredskap (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) och tinor och fällor (FPO, FIX). STECF ansåg att det hade lagts fram underlag till stöd för att effekterna av undantaget grundat på överlevnadsgrad sannolikt är små, men att ytterligare vetenskapliga studier bör genomföras för direkt observation av överlevnaden vid utkast. Kommissionen anser att undantaget bör förlängas under två år.

(13) Den gemensamma rekommendationen innehöll uppdaterade vetenskapliga belägg för oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster. STECF noterade att uppskattningar av kostnadsökningen tillhandahållits, men betonade svårigheterna att bedöma i vilken utsträckning kostnaderna är oproportionella. STECF noterade också att den information som lämnats om oproportionella kostnader skulle kunna kompletteras ytterligare och att det bör göras en utvärdering av effekterna av undantaget. STECF konstaterade vidare att man bör prioritera en minskning av andelen oönskade fångster genom användning av selektiva redskap eller införande av marina skyddsområden. Kommissionen välkomnar det åtagande som högnivågruppen Pescamed gjort att fortsätta att prioritera arbetet med selektivitet och geografiska begränsningar för fisket, för att åstadkomma en minskning av oönskade fångster. STECF noterade att den kombinerade strategin för undantag av mindre betydelse omfattar en bred grupp arter med många olika utkastnivåer, men ansåg att en sådan bred täckning fungerar med tanke på fiskets komplexitet i västra Medelhavet. STECF ansåg vidare att enskilda undantag av mindre betydelse som omfattar en enda art sannolikt skulle resultera i många separata undantag som skulle vara lika svåra att övervaka. Kommissionen anser att undantaget bör förlängas, med tillämpning av de procentnivåer som föreslås.

(14) I den gemensamma rekommendationen förnyade medlemsstaterna sitt åtagande att öka fiskeredskapens selektivitet i enlighet med resultaten av pågående forskningsprogram, för att minska och begränsa oönskade fångster och i synnerhet fångster som understiger minsta referensstorlek för bevarande.

(15) Dessutom åtog sig medlemsstaterna i den gemensamma rekommendationen att fastställa ytterligare fredningsområden för att minska dödligheten hos ungfisk, när det finns belägg för en hög koncentration av ungfisk. De åtgärder som föreslås i de uppdaterade gemensamma rekommendationerna är i överensstämmelse med artiklarna 15.4, 15.5 b och c och 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(16) Eftersom åtgärderna i denna förordning direkt påverkar planeringen av fiskeåret för unionsfartygen och den ekonomiska verksamhet som är knuten därtill, bör förordningen träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts. Den bör tillämpas från och med den 1 januari 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförande av landningsskyldigheten

Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas i unionens vatten i västra Medelhavet på demersala fisken i enlighet med den här förordningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *AKFM:s geografiska delområden*: AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) geografiska delområden såsom de definieras i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 ([5]).

b) *västra Medelha*vet: AKFM:s geografiska delområden 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.1, 11.2 och 12.

Artikel 3

Undantag grundade på överlevnadsgrad

1. Undantaget från landningsskyldigheten enligt artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 för arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, i västra Medelhavet, ska tillämpas på

a) pilgrimsmussla (*Pecten jacobaeus*) som fångas med mekaniska skrapredskap (HMD) till och med den 31 december 2022,

b) venusmusslor (*Venerupis* spp.) som fångas med mekaniska skrapredskap (HMD) till och med den 31 december 2022,

c) venusmusslor (*Venus* spp.) som fångas med mekaniska skrapredskap (HMD) till och med den 31 december 2022,

d) havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som fångas med alla bottentrålar *(OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX)* under januari–juni och september–december varje år till och med den 31 december 2024,

e) havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som fångas med tinor och fällor (FPO, FIX) till och med den 31 december 2024,

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

f) fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) som fångas med krokar och linor (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) till och med den 31 december 2023,

g) hummer (*Homarus gammarus*) som fångas med nätredskap (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) och med tinor och fällor (FPO, FIX) till och med den 31 december 2023,

h) languster (*Palinuridae*) som fångas med nätredskap (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) och med tinor och fällor (FPO, FIX) till och med den 31 december 2023.

2. Pilgrimsmussla (*Pecten jacobaeus*), venusmusslor (*Venerupis* spp. och *Venus* spp.), havskräfta (*Nephrops norvegicus*), fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*), hummer (*Homarus gammarus*) och languster (Palinuridae) som fångas under de förutsättningar som avses i punkt 1 ska släppas tillbaka omedelbart i det område där de har fångats.

3. Senast den 1 maj 2022 ska de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i fisket i Medelhavet till kommissionen lämna ytterligare utkastdata och all annan relevant vetenskaplig information till stöd för det undantag som fastställs i punkt 1 a, b och c. Senast den 31 juli 2022 ska STECF bedöma de data och den information som lämnats.

Artikel 4

Undantag av mindre betydelse

Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 får följande kvantiteter av arter kastas överbord i enlighet med artikel 15.4 c i förordning (EU) nr 1380/2013:

a) När det gäller kummel (*Merluccius merluccius*) och mullar (*Mullus* spp.), upp till högst 5 % under 2022 och 2023 av de totala årliga fångsterna av dessa arter med fartyg som använder bottentrålar.

b) När det gäller kummel (*Merluccius merluccius*) och mullar (*Mullus* spp.), upp till högst 1 % under 2022 och 2023 av de totala årliga fångsterna av dessa arter med fartyg som använder nät och grimgarn.

c) När det gäller havsabborre (*Dicentrarchus labrax*), stjärtbandsblecka (*Diplodus annularis*), spetsnosblecka (*Diplodus puntazzo*), vitblecka (*Diplodus sargus*), tvåbandsblecka (*Diplodus vulgaris*), groupiers (*Epinephelus* spp.), randig sandblecka (*Lithognathus mormyrus*), silverpagell (*Pagellus acarne*), fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*), rödpagell (*Pagellus erythrinus*), rödbraxen (*Pagrus pagrus*), vrakfisk (*Polyprion americanus*), tunga (*Solea solea*), guldsparid (*Sparus aurata*) och djuphavsräkan *Parapenaeus longirostris*, upp till högst 5 % under 2022 och 2023 av de totala årliga fångsterna av dessa arter med fartyg som använder bottentrålar.

d) När det gäller havsabborre (*Dicentrarchus labrax*), stjärtbandsblecka (*Diplodus annularis*), spetsnosblecka (*Diplodus puntazzo*), vitblecka (*Diplodus sargus*), tvåbandsblecka (*Diplodus vulgaris*), groupers (*Epinephelus* spp.), randig sandblecka (*Lithognathus mormyrus*), silverpagell (*Pagellus acarne*), fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*), rödpagell (*Pagellus erythrinus*), rödbraxen (*Pagrus pagrus*), vrakfisk (*Polyprion americanus*), tunga (*Solea solea*) och guldsparid (*Sparus aurata*), upp till högst 3 % under 2022 och 2023 av de totala årliga fångsterna av dessa arter med fartyg som använder nät och grimgarn.

e) När det gäller havsabborre (*Dicentrarchus labrax*), stjärtbandsblecka (*Diplodus annularis*), spetsnosblecka (*Diplodus puntazzo*), vitblecka (*Diplodus sargus*), tvåbandsblecka (*Diplodus vulgaris*), groupers (*Epinephelus* spp.), randig sandblecka (*Lithognathus mormyrus*), silverpagell (*Pagellus acarne*), rödpagell (*Pagellus erythrinus*), rödbraxen (*Pagrus pagrus*), vrakfisk (*Polyprion americanus*), tunga (*Solea solea*) och guldsparid (*Sparus aurata*), upp till högst 1 % under 2022 och 2023 av de totala årliga fångsterna av dessa arter med fartyg som använder krokar och linor.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 augusti 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande